

שבעה עורבים

ל. בכשטיין (1801 – 1860)

דברים מפתיעים קורים לפעמים בעולם, וכך קרה שאישה אחת ילדה בבת אחת שבעה בנים, וכולם בריאים ושלמים. ואחרי זמן מה היא ילדה גם בת. בעלה היה איש מסודר וחרוץ ואנשים ברצון קיבלו אותו לעבודה, והודות לכך, לא רק שיכול היה לפרנס טוב את משפחתו הגדולה, אבל גם הצליח לשים קצת כסף הצדה לזמנים יותר קשים. אך הוא נפטר בשנותיו הטובות ביותר והאלמנה, למרות החסכוניות שעמדו לרשותה, בקושי רב יכלה לקיים את המשפחה.

בינתיים הבנים גדלו וצורכיהם גדלו אתם, ומאחר שלא יכלו לקבל מאמם את מה שרצו, נעשו פראים ורעים. האישה המסכנה, שרצתה מאוד לחנך את ילדיה לאשים ראויים, סבלה מכך מאוד ויום אחד, כאשר לא היה לה יותר סבלנות להתנהגות בניה אמרה "הו נערים רעים, הייתי רוצה שתהיו לשבעה

עורבים שחורים ועפים מכאן, כדי שלא אראה אתכם יותר."

ומיד הפכו הנערים לציפורים, עורבים שחורים, עפו דרך החלון ונעלמו.

עכשיו חיה האישה יחד עם בתה היחידה בשקט ושלווה והן הרוויחו אפילו יותר מאשר דרוש היה להן. והבת גדלה ונעשתה לנערה יפה, צייתנית וטובה.

אך אחרי זמן מה התחילו שתיהן, האם והבת, להתגעגע לשבעת הבנים, והן דיברו עליהם לעתים קרובות ורצו מאוד שהבנים יחזרו כדי לחיות איתן יחד.

יום אחד אמרה הבת "אמי היקרה, תני לי ללכת ולחפש את האחים שלי. אם אמצא אותם אדאג שיתקנו את דרכם ויהיו לבנים הגונים, שיוכלו לתמוך ולשמח אותך כשתזדקני."

ואמה ענתה "בתי היקרה, לא אוכל לעצור אתך. אני מאחלת לך שתצליחי במשימתך. לכי לשלום." והיא נתנה לה לדרך גם טבעת קטנה, שהיא ענדה עוד בהיותה ילדה, כשהבנים הפכו לעורבים.

הנערה יצא מיד לדרך, והלכה בכל העולם אבל לא מצאה כל סימן מהאחים שלה. אך יום אחד הגיעה להר גבוה מאוד, ומרחוק ראתה על פסגתו בית קטן. היא התיישבה שם כדי לנוח, והביטה על הבית. הוא נראה לה דומה לקן ציפורים, כי היה אפור ונראה כאילו בנוי מאבנים ובוץ. היא התחילה להאמין שזהו ביתם של האחים שלה. ואמנם ברגע מסוים ראתה שבעה עורבים שיוצאים מהבית הזה, וזה אישר את השערה שלה.

היא התחילה מיד לעלות על ההר, אבל הדרך הייתה קשה ומלאת אבנים והיא כל פעם התחלקה ונפלה. היא התחילה להתייאש וחשבה כבר שלא תוכל להגיע לבית שלמעלה.

אבל אז ראתה לידה אווז לבן ויפה וחשבה "אילו היו לי כנפיים כמו לאווז זה, הייתי מיד עפה למעלה." ובלי לחשוב יותר תפסה את האווז, חתכה לו את כנפיו ואת רגליו ותפרה אותם לעצמה. כאשר ניסתה את הכנפיים התברר לה שיכולה לעוף בקלות, וכשהתעייפה מהמעוף יכלה לרדת על רגלי האווז ולנוח קצת. וכך היא הגיעה

מהר אל מטרתה.

היא נכנסה לבית, שהיה קטן מאוד, ועמדו בו שבעה שולחנות קטנים מאוד, שבעה כיסאות קטנים, שבע מיטות קטנטנות. בקירות בית היו גם שבעה חלונות וליד התנור עמדו שבע קערות שבהן היא ראתה שבעה עופות מטוגנים וביצים מבושלות.

הבת הייתה כבר עייפה מאוד מהדרך הארוכה ושמחה שתוכל כאן לנוח. היא הייתה גם רעבה מאוד. לכן אכלה קצת מכל אחד מהקערות, נשכבה תחילה במיטה הראשונה, אחר כך בשניה ושלישית וכך חלצה עד שנרדמה בסוף במיטה השביעית. כאשר שבעת העורבים חזרו הביתה והתיישבו לארוחה, הרגישו שכבר מישהו אכל מהקערות שלהם. אחר כך ראו גם שמישהו שכב במיטותיהם ובסוף ראו גם את הנערה הישנה במיטה האחרונה. "הו! אילו זאת הייתה האחות שלנו!" קרא אחד מהם.

"כן! זאת אחותנו" קרא השני "כאלה שערות היו לה, כזה פה היה לה, זאת הטבעת שענדה אחותנו על אצבעה!" והם שמחו ונישקו לה, אך היא ישנה

כל כך חזק שכלל לא התעוררה.

בסוף פתחה הנערה את עיניה וראתה את שבעת אחיה היושבים סביב המיטה. היא קראה "הו אחי! באתי בדרך ארוכה ומעייפת כדי להחזיר אתכם מהגלות שלכם. אני מקווה שעכשיו כבר תוכלו להתנהג טוב יותר, ולא תרגיזו יותר את אמא שלנו, אלא תהיו לשמחה ונחת שלה."

והם בכו ואמרו "אכן קיבלנו את העונש הראוי והיינו צריכים לסבול קשה, ולהביט על מעשים רעים של אנשים שונים, כדי שנבין בעצמנו לאיזו צרות מביאה אותנו ההתנהגות הרעה שלנו. אנו חיים עכשיו בביתן הקטן הזה, בתנאים קשים ביותר וזה באמת מגיע לנו."

האחות שמחה שהבנים הכירו כי מעשיהם היו רעים ואמרה "אבל עכשיו כבר הכל יהיה בסדר. תחזרו הביתה ואמא תבין שתיקנתם את דרכיהם והיא תסלח לכם, כך שתהיו שוב לבני אדם." אבל לפני שיצאו לדרך הביתה אמרו האחים לאחותם "אחותנו, קחי עכשיו לתוך הסינור שלך את האבנים הנוצצות והחפצים המבריקים

שמונחים לפני הבית. אנחנו כציפורים אספנו אותם רק הודות הברק שלהם, אך כבני אדם הם יבטיחו לנו עושר.

האחות שמחה למראה תכשיטי הזהב ואבני החן ולקחה אותם אתה, והאחים סחבו אותה לפי התור על גביהם ועפו אתה הביתה.

כשהגיעו לשם דפקו בחלון וביקשו סליחה מאמם. הם הבטיחו להתנהג שוב כמו בנים טובים. גם האחות הצטרפה לבקשתם ובסוף אמא שלהם סלחה להם והם הפכו שוב לבני אדם.

הם היו עכשיו בנים נאים ומלאי חן ובקלות מצאו להם גם נשים טובות ויפות. הם בנו ביחד בית גדול כי התכשיטים שאספו כעורבים הבטיחו להם עושר גדול.

גם האחות מצאה לה בעל אמיץ והגון וכל שמונת הילדים ומשפחותיהם דאגו יפה לאמא, כך שתהיה לה נחת בעת זקנה.